

Arrest

nr. 313 029 van 16 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn. U bent geboren te Tbilisi waar u verbleef tot uw vlucht uit Georgië. U verklaarde dat u ongeveer 11 jaar lang getrouwd was met A. N. (...), die werkt als rechercheur voor de politie. Rond 2022 leerde u een man genaamd S. B. (...) kennen. U ontwikkelde gevoelens voor hem en u knoopte een relatie aan met hem rond eind 2022. U hield uw relatie geheim, maar uw vrouw betrapt u samen met S. (...) in uw woning op 25 december 2023. S. (...) ontvluchtte meteen uw woning terwijl uw vrouw begon te schreeuwen tegen u en u te slaan. Ze belden uw en haar familie op die naar uw woning kwamen. Uw vrouw legde hen uit wat er was gebeurd waarop ze u begonnen te bedreigen en te slaan. Omwille van het kabaal kwam uw buurman kijken wat er gaande was en wist tussen u en uw familie te komen. U maakte daar gebruik van om zelf te vluchten. U reed naar de garage waar u werkte en verbleef daarna ongeveer vier dagen lang bij S.'s (...) woning. Uw vrouw liet u de dag na het incident via de telefoon weten dat ze u niet zou vergeven, ze een echtscheiding ging aanvragen en de

informatie rond uw geaardheid en affaire zou verspreiden. U vreesde dat uw familie u iets zou aandoen waarop u Georgië verliet op 30 december 2023 en reisde naar België waar u diezelfde dag aankwam. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 10 januari 2024.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw rijbewijs, enkele foto's van de verwondingen die u opliep aan uw been, foto's van uw vrouw in uitoefening van haar job en het facebookprofiel van uw vrouw.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers uw relaas is ongeloofwaardig.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende het moment waarop u een relatie begon met S. (...).

U verklaarde zo op de DVZ dat uw relatie zou zijn begonnen in september 2023 (Vragenlijst DVZ Nr. 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u daarentegen dat uw relatie begon eind 2022 (CGVS p. 15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat jullie elkaar vaker begonnen te zien vanaf september 2023 (CGVS p. 22). Gevraagd waarom u deze datum dan als het begin van uw relatie aangaf op de DVZ verklaarde u dat er vanaf toen sprake kon zijn van een seksuele relatie (CGVS p. 23). Er werd u echter tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd wat jullie zoal samen deden toen jullie relatie begon waarop u verklaarde dat jullie met elkaar praatten, elkaar omarmden en seks met elkaar hadden (CGVS p. 16). Voorts werd er u gevraagd waar jullie zoal afspraken waarop u het antwoord gaf dat jullie meestal kamers huurden (CGVS p. 14, 16). Bijgevolg weten uw verklaringen betreffende deze tegenstrijdigheid dan ook niet te overtuigen. Dit beschadigt uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Verder stelt het CGVS vast dat u onaannemelijke verklaringen aflegde betreffende uw seksuele oriëntatie en uw relatie met S. (...).

Er werd u zo gevraagd wanneer u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen waarop u verklaarde dat u het pas ontdekte toen u S. (...) leerde kennen (CGVS p. 13). Er werd u verder gevraagd of u zich ooit vragen stelde over uw seksuele oriëntatie waarop u verklaarde dat het enkel was toen u hem leerde kennen (CGVS p. 14). Op de vraag wat u dan dacht toen u gevoelens kreeg voor die man verklaarde u dat u niet echt iets speciaals dacht en u simpelweg ervan uitging dat niemand het ooit te weten zou komen (CGVS p. 14). Gevraagd of u enige bedenkingen of gedachten had in verband met uw seksuele oriëntatie en uw geloof verklaarde u dat u wel wist dat zulke relaties niet toegestaan waren in de islam, maar u feitelijk er nooit over had nagedacht aangezien u niet dacht dat iemand het ooit zou ontdekken (CGVS p. 14). Het is opmerkelijk te noemen dat u als praktiserende soennitische moslim die al 11 jaar getrouwd was met een vrouw en voordien nooit enige gevoelens had voor mannen dermate oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen zou geven betreffende zulk impactvolle verandering in uw leven. Dat u nooit verder nadacht betreffende uw gewijzigde seksuele oriëntatie omdat u niet dacht dat iemand het ooit te weten zou komen doet ernstige twijfels opkomen over uw geloofwaardigheid.

Voorts werd er u gevraagd hoe uw relatie begon met S. (...) (CGVS p. 15). U verklaarde dat het begon rond eind 2022 en hij zijn gevoelens tegen u vertelde (CGVS p. 15). Gevraagd hoe hij dat dan kwam te vertellen zei u dat u inzag dat hij iets wou zeggen en hij ongeduldig daarover was (CGVS p. 15). Gevraagd hoe hij zulk gevoelig gespreksonderwerp aankaartte verklaarde u dat hij gewoon zei dat hij uw partner wou zijn (CGVS p. 15). Verder werd u gevraagd of u ooit vroeg aan S. (...) hoe hij zijn SO ontdekte waarop u verklaarde van niet (CGVS p. 16). Het is merkwaardig dat u over de aanknopng van uw eerste vermeende relatie met een man zulke vage verklaringen aflegde. Aangezien homoseksualiteit nog steeds een sterk taboe is in de Georgische samenleving, kan er worden verwacht dat u toch meer gedetailleerde verklaringen zou weten te geven betreffende de toenadering tussen S. (...) en uzelf. Dit plaatst verdere vraagtekens bij uw geloofwaardigheid. Voorts stelt het CGVS vast dat u onaannemelijke verklaringen aflegde betreffende het moment waarop uw relatie met S. (...) aan het licht kwam en de daaropvolgende problemen.

U verklaarde zo dat uw vrouw samen met de kinderen naar het dorp ging. U verwachtte niet dat uw vrouw meteen zou terugkeren en u was samen met S. (...). Uw vrouw kwam rond vier of vijf uur in de ochtend echter terug thuis en vond u samen met S. (...) in bed. Hierop vluchtte S. (...) weg en begon uw vrouw tegen u te schreeuwen (CGVS p. 8, 10, 19). U verklaarde dat ze zowel haar als uw eigen familie contacteerden en deze naar uw woning kwamen (CGVS p. 7-8, 10, 19-20). Het is opmerkelijk dat uw vrouw haar eerste reactie op de ontdekking dat u een affaire had met een andere man was om iedereen van haar en uw familie hierover in te lichten op in de vroege uren van de ochtend (CGVS p. 10, 19). Voorts verklaarde u dat u

geslagen werd door uw familie en u hierna wist te ontsnappen en naar uw garage reed (CGVS p. 10, 20). U verklaarde verder dat u daar een volledige dag verbleef (CGVS p. 20). Gevraagd of u in de vier dagen dat u nog in Georgië bleef nog contact had met uw familie verklaarde u enkel dat uw vrouw u eenmalig opbelde om een echtscheiding aan te vragen en te zeggen dat ze u niet zou vergeven en informatie over u zou verspreiden (CGVS p. 11). Het is opmerkelijk dat indien uw familie dermate ver ging dat ze u met de dood bedreigden en u sloegen, ze verder geen enkele vorm van actie ondernamen om u opnieuw te komen opzoeken ondanks dat u nog gedurende een volledige dag in uw garage verbleef (CGVS p. 20).

Al deze redenen samengenomen kan het CGVS geen geloof hechten aan uw seksuele oriëntatie, uw relatie met S. (...) of de problemen die hieruit volgens u zouden zijn voortgevloeid.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw verzoek weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en rijbewijs tonen louter uw identiteit aan. Deze wordt echter door het CGVS niet in vraag gesteld. De facebookpagina van uw vrouw alsook de foto's tonen aan dat ze mogelijks tewerkgesteld is bij de Georgische politie, maar dit weet geen bewijs te geven dat u bedreigd werd door haar. De foto's van de letsels op uw benen weten ook geen bewijs te leveren van de context waarin u deze verwondingen opliep.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij haar familie en schoonfamilie die door haar vrouw werden ingelicht over haar homoseksuele relatie (notities CGVS, p. 10 en 19-21).

2.2.5. De Raad wijst er evenwel op dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze motiveert en vaststelt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden seksuele oriëntatie, haar relatie met S. of de problemen die hieruit volgens haar zouden zijn voortgevloeid, en dit omdat:

- (i) zij tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende het moment waarop zij een relatie begon met S.;
- (ii) zij onaannemelijke verklaringen aflegt betreffende haar seksuele oriëntatie en haar relatie met S.;

- (iii) zij tevens onaannemelijke verklaringen aflegt betreffende het moment waarop haar relatie met S. aan het licht kwam en de daaropvolgende problemen; en,
- (iv) de door haar neergelegde documenten haar voorgehouden problemen niet aantonen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.7. Vooreerst kan zij allerm minst volstaan met de uitleg dat haar relatie met S. *“vanuit een vriendschap is gegroeid en dat hij niet eenduidig kan aangeven wanneer de grens van de loutere vriendschap overschreden werd”* om haar tegenstrijdige verklaringen over het moment waarop zij een relatie begon met S. te verklaren, nu zij zowel bij de DVZ als op het CGVS telkens aanvankelijk duidelijk en zonder meer een concrete tijds aanduiding gaf wanneer hun relatie begon, respectievelijk september 2023 en eind 2022. Bovendien kan dergelijk flagrant verschil van bijna een jaar bezwaarlijk worden toegerekend aan het feit dat het precieze moment waarop hun vriendschap overging in een relatie niet duidelijk zou zijn geweest. Wat betreft daarnaast haar bemerking dat zij bij de DVZ snel en bondig dient te zijn, ziet de Raad niet in hoe dit kan verklaren waarom zij het begin van de relatie met S. bij de DVZ bijna een jaar later situeert dan tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS. Overigens dient erop te worden gewezen dat haar verklaringen bij de DVZ haar achteraf werden voorgelezen, waarna zij het verslag ter goedkeuring ondertekende. Ook werd haar bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd naar het verloop van haar interview bij de DVZ, waarbij zij bevestigde dat zij er kort alle belangrijke redenen voor haar vertrek uit Georgië heeft kunnen vertellen alsook verklaarde de tolk goed te hebben verstaan (notities CGVS, p. 3). Gevraagd of zij nog iets wilde toevoegen of corrigeren aan haar verklaringen bij de DVZ, merkte zij louter op dat zij er ook verklaarde dat haar vrouw bij de politie werkte als hoofdinspecteur. Verder waren er geen zaken die zij nog wilde toevoegen of corrigeren (notities CGVS, p. 3). In dat licht is het geenszins ernstig dat zij de vastgestelde tegenstrijdigheid thans tracht te wijten aan een vertaalfout door de tolk tijdens haar interview bij de DVZ. Zij maakt op geen enkele wijze *in concreto* aannemelijk dat haar verklaringen bij de DVZ desbetreffend verkeerd zouden zijn vertaald.

2.2.8. Waar verwerende partij meent dat zij onaannemelijke verklaringen aflegde betreffende haar seksuele oriëntatie en haar relatie met S., voert verzoekende partij aan dat zij *“niet de gewoonte (heeft) om te redeneren over zijn geaardheid, laat staan om hierover met wildvreemden in het kader van een verhoor te praten”*. Zij wijst er hierbij op dat zij reeds gehoord werd op het CGVS twee maanden nadat zij door haar vrouw werd betrap en door haar familie werd bedreigd. Hierdoor heeft zij *“geen tijd gehad om een gevoel van veiligheid te ervaren”* en *“om de gebeurtenissen van de afgelopen tijd op een rijtje te zetten en effectief na te denken over wie hij is en wat voor toekomst hij wil uitbouwen”*. Ook het feit dat zij nooit aan S. heeft gevraagd hoe hij zijn geaardheid ontdekte kan haar niet worden verweten aangezien zij zelf nog niet heeft kunnen nadenken over haar geaardheid en over hoe haar leven op korte tijd volledig werd omgegooid. De Raad oordeelt dat deze uitleg allerm minst aannemelijk is, nu zij blijkens haar verklaringen op het CGVS reeds een relatie zou hebben gehad met S. sinds eind 2022, *i.e.* een jaar voor haar vertrek uit Georgië. Het is geenszins plausibel dat zij, een praktiserende soennitische moslim die al elf jaar getrouwd was met een vrouw en voordien nooit enige gevoelens had voor mannen (notities CGVS, p. 5 en 12-13), al die tijd nooit zou hebben nagedacht over het feit dat zij gevoelens kreeg voor een man. In dat licht is het evenmin geloofwaardig dat zij het ook nooit met S. zou hebben gehad over hoe die zijn geaardheid had ontdekt. Inzake de toenadering door S., geeft verzoekende partij nog aan dat S. al een vermoeden had over haar geaardheid en dat het starten van een relatie *“het logische gevolg”* was *“gelet op het feit dat zij elkaar al een geruime tijd kenden en tijd met elkaar doorbrachten”*. De Raad oordeelt evenwel dat deze verklaringen iedere geloofwaardigheid missen gezien de Georgische context waar homoseksualiteit nog steeds een sterk taboe is. Dat S. zomaar over zijn gevoelens voor haar zou vertellen en zei dat hij haar partner wou zijn, is dan ook geheel niet aannemelijk.

2.2.9. Inzake het vastgestelde onaannemelijke karakter van de door haar verklaarde problemen nadat hun relatie aan het licht kwam, wijst verzoekende partij erop dat homofobie een diepgeworteld fenomeen is in de Georgische maatschappij en dat haar vrouw dan ook *“uit(bars)te in pure razernij”* waardoor zij al haar familie en zijn familie optrommelde om wraak te nemen. De Raad bemerkt evenwel dat het wel degelijk bevreemdend overkomt dat haar vrouw, die haar en S. betrapte bij haar thuiskomst rond vier of vijf uur in de ochtend, als eerste reactie in de vroege uren van de ochtend iedereen van hun familie besloot in te lichten van het feit dat haar man een affaire had met een man. Net omdat homoseksualiteit nog steeds een sterk

taboe is binnen de Georgische maatschappij, is het niet plausibel dat haar vrouw deze voor haar wellicht choquerende ontdekking onmiddellijk zou openbaren aan iedereen van hun familie. Verder werpt verzoekende partij met haar loutere uitleg dat zij niet lang in haar garage is gebleven en de ijzeren deuren van de garage op slot deed toen zij er bleef slapen geen ander licht op het bevreemdende element dat uit niets blijkt dat haar familie, die nochtans aanvankelijk dermate ver ging dat ze haar met de dood bedreigden en haar sloegen, verder geen enkele vorm van actie ondernamen om haar opnieuw te komen opzoeken ondanks dat zij nog gedurende een volledige dag in haar garage verbleef.

2.2.10. Daar waar zij verwijst naar de foto's die zij neerlegde van haar verwondingen, duidt de Raad erop dat verwerende partij dienaangaande terecht opmerkt dat deze foto's geen enkel bewijs leveren van de context waarin zij deze verwondingen opliep. Deze foto's volstaan dan ook geenszins om de door haar beweerde problemen aan te tonen.

Hetzelfde dient gesteld betreffende het medisch attest dat verzoekende partij bijbrengt bij aanvullende nota van 24 juli 2024 waarin een huisarts verwondingen aan haar benen vaststelt waarvan verzoekende partij had aangegeven dat dit het gevolg was van slagen omwille van haar seksuele oriëntatie. Dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen.

Wat betreft de bemerking in voormeld medisch attest dat de patiënt op het ogenblik van de voormelde medische vaststellingen nerveus, neerslachtig en angstig was, kan de Raad hiervan zonder verder gevolg enkel akte nemen daar verzoekende partij in haar aanvullende nota niet aanduidt wat zij met deze bemerking wenst aan te tonen of welk element van de bestreden beslissing zij hierdoor wenst te weerleggen.

2.2.11. Gelet op de vaststelling dat zij haar seksuele oriëntatie en problemen omwille hiervan niet aannemelijk maakt, kan verzoekende partij evenmin dienstig verwijzen naar de algemene situatie van de lgbt+-gemeenschap in Georgië om een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aannemelijk te maken.

2.2.12. Ten slotte kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift, uit het loutere gegeven dat haar dossier relatief snel werd behandeld door verwerende partij – zij diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 januari 2024, werd gehoord op het CGVS op 29 februari 2024 en ontving een weigeringsbeslissing op 26 maart 2024 – op zich geenszins worden afgeleid dat het CGVS “*uiterst onzorgvuldig en onredelijk*” is omgesprongen bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. De Raad verwijst in dit verband tevens naar de uiteenzetting in de punten 2.2.14. en 2.2.15., waar vastgesteld wordt dat verwerende partij *in casu* zorgvuldig heeft gehandeld en geen onredelijke beslissing heeft genomen.

2.2.13. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongelooftwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 29 februari 2024 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om

internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT